

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

A Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Egész évre	10.—
Fél évre	5.—
Negyed évre	2-50
Egyes szám ára 20 fill.	

Felelős szerkesztő:

Dr. Czigler Jakab

Minden a lap szellemi részét illető közlemények a „Salgótarján és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetések és hirdetések Mohar Eadre polgár iskola tanárhoz intézendők.

Álpozás.

Biztos forrásból vett értesítés szerint úgy tudjuk, hogy dr. Jankovics Marcell országgyűlési képviselőnk rövid időn belül városunkba érkezik. Nem beszámoló tartani jön, mert hisz annak a mai politikai viszonyok mellett itt értelme alig volna — hanem egészen más célból.

Dr. Jankovics Marcell sokkal tisztább gondolkozású ember, mintsem hogy ma ilyenre vállalkoznék.

Nem! Nem nagyhangu ígérek, nem ünnepeltetési vágy hozza őt közeink, hanem Salgótarján saját különleges érdeke. Dolgozni jön, munkálkodni községünk jövőjén.

Mindnyájan tudjuk, hogy Salgótarján érdekei eddig a kormánytól egészen háttérbe szorultak. Míg más kerületi székhelyek minden néven nevezendő kedvezményekben részesültek, addig Salgótarján ha kapott is valamit, ezt ugyazólván megkelletett fizetnie.

Kapott kir. járásbírósgót, de csak úgy, hogy az épületet magának kellett felépítenie. Kapott kir. adóhivatalt, de csak oly kikötéssel, ha annak elhelyezéséről maga gondoskodik. S így volt ez mindenekkor, a mikor más hasonló viszonyok között lévő városokban maga a kormány gondoskodott hivatalainak elhelyezéséről.

Hogy ebből mily kára és anyagi vesztesége van a községnek — azt viszonyítani felesleges.

Igy volt ez a múltban — de nem akarjuk, hogy így legyen a jövőben is.

Dr. Jankovics Marcell bebizonyította már, hogy erős akarattal másképen is lehet dolgozni. Megmutatta községi polgári iskolánk államosításánál, amelynek keresztelhajtását tisztán neki köszönhetjük,

Jön tehát, hogy megkezdett munkáját tovább folytassa. Sok-sok olyan kérdés van most szőnyegen, amely Salgótarján boldogulását előmozdítani van hivatva, de amely kérdések megoldása a kormányhatalomtól függ.

Ezeknek miként való létesítéséről akar az itteni polgárság vezető elemeivel megállapodni, hogy azután együttes erővel, egymást támogató összhangzatos működéssel folytathassuk községünk érdekeit előmozdító intézmények létesítését.

Ilyen pedig nagyon sok van, Első a megszokott megálló hely és az azzal kapcsolatos és a község belterületén létesítendő vasuti átjárók. Második a kir. adóhivatal helyiségének a kérdése. Az elemi iskola államosítása és még több olyan, amely a község jól felfogott érdekében egyelőre nyilvánosságra még nem hozható.

Sajnos, politikai viszonyaink nem olyanok, hogy az ily helyiérdekű dolgokkal

kormányunknak nem igen van ideje foglalkozni, de ez nem zárja ki azt, — hogy mindezek dacára is célt érjünk s jogos követeléseinket keresztől hajtsuk. Csak akarat legyen.

Hogy Jankovics Marcellben ez megvan, azt megmutatta a múltban és megmutatja most azzal, hogy lejön közeink folytatni agitációját. Rajtunk áll tehát, hogy őt szóval, tettel támogassuk s ha községünk érdeke úgy kívánja, ne riadjunk vissza semmiféle áldozattól sem.

Hangverseny Pásztón.

Nem fogunk kimerítő, részletes referátát írni. Csupán amnyiban emlékezünk meg erről a nagystílusú hangversenyről, a mennyiben ezt beadni a salgótarjáni közvéleménynek társadalom-nevelő hatással jár.

Tehát nem fogunk aprólékos beszámolóval szolgálni az olvasónak, nem állapodunk meg a műsor minden számánál, csupán azokat fogjuk felemlíteni, amelyek bizonyos vetítéssel a mi felszeg társadalmi életünk megvilágítását teszik lehetővé.

Azzal kezdjük, hogy a mi műkedvelői vállalkozásunk mélyen alatta áll a pásztóiaknak. Tanulhatnánk tőlük.

TÁRCA

EGY OKOS ASSZONY.

A fizika ridég törvényei mondják,
Hogy az ellentétek, nemde?
egymást vonzzák!

Ismertem egy asszonyt,
Csak a szeme volt szép,
S a lelke, a lelke
Oh az kincseket ért.

Esze, szive arany,
Szinméz a beszéde,
Elbűvölt, elbájolt
Amikor beszéle.

S ez az okos asszony
mégis, hogy lehetett?
Egy kis buta, bamba

flucskát szeretett.

MÍCI.

Elrontott hangulat.

A fiu már várta a lányt. Várta ebben a lucskos, olvadó féltavaszi alkonyatban is. Pedig nagyon fázott, borzongott a teste, mert elkényesztetett, csenevész fiu volt, akivel az ilyen gorma levegő hamar elkezd. Tudta is, hogy ez a mai elkísérés nem lesz valami nagyon szerencsés. De azért csak várt. Finom ideges előérzettel szinte megsejtette, hogy ma igen furcsa dolog fog történni. Kűzdött is magával, gondolta, jobb lesz, ha ma elkerüli a találkozást, de azért még is csak ott ácsorgott a varroda előtt. És kijött a lány.

A Fiu: Tisztihant!

A Lány: (kezet fog) Eljött? Szép magától.

A Fiu: Igen eljöttem. Nem tudnék nyugodtan aludni, ha elven hatását nem érezném a felkemen. A varázst, mit tegnap

szórt rám, már elemészttették idegeim s most új impressióra vágyom. Ne haragudjék, de én már ilyen hangulat-faló vagyok.

A Lány: (ki már hozzá van szokva a fiu excen'rikus kifejezéseihez) Dehogy haragszom. Igaz, a képeslapot megkaptam. Nagyon köszönöm, nagyon szép volt. A mamámnak is tetszett.

A Fiu: (nehéz, megolvadt hőcsepp hull le az eresről s nagyot koppan divatos nyulszőr kalapján. Kedélye megcsappan.) Fúj! Cudar idől!

A Lány: Szokott még ennél cudarabb is lenni. Ez még semmi. Csak járt volna ősszel erre.

A Fiu: (idegesen) Beszéljünk másról! Valami másról.

A Lány: Miről?

A Fiu: Akármiről. Csak az időről nem. Az egy utálatos téma. Beszéljünk inkább a szerlelemről.

A Lány: Ugyan?

Pedig Pásztó csak amolyan jelentéktelen község, amelynek neve a megye határán túl alig ismeretes. Salgótarjánt ellenben emlegetik a széles világ minden szegletén. És lám, egy oly községtől is vehetne leckét, mint amilyen Pásztó.

Társadalmi életünk e sokat emlegetett furesasága nem olyan rejtélyes, mint a milyennek az első pillanatban látszik.

Mert az, hogy Pásztón sokkal sikerültebb hangversenyt tartanak, még nem jelenti azt, hogy a tarjániakból nem kerül ki annyi produkáló tehetség, mint például a pásztóiakból. Itt Tarjában vannak erők, csak nincsen összetartás. E mellett bizonyít például az is, hogy a műsor legművészi-sebb pontja, a Haydn zeneszám a mi emberünk produktuma volt.

Tehát erő dolgában nem állunk szűkén és a baj csak onnan ered, hogy ezekről az erőkről az örökös széthuzás folytán nem szereznek tudomást.

Ha az acélgár mulat, a városnak ehhez semmi köze. Ha a város vagy a hányakolonia hangversenyez, akkor meg az acélgár hunyja be a szemét. És ez a társadalmi különülés egyéb viszonyban is megnyilatkozik és szűli azután azokat a ferdeségeket, amelyek lemoshatatlan szégyenfoltjai egy európai hírdő iparváros kulturájának. Ahelyett, hogy az összetevő örök módjára egy közös erőd felé törekednénk, mindegyik kaszt szorosan elzárva, a másikatól egy kifutó sugárirányt követ.

Jövő számunk vezércikkében társadalmi életünk e kinövéseiről majd tüzesebben foglalkozunk, térjünk most át a pásztói hangverseny méltatására.

Mint már előbb is említettük, a műsor legzsensziásabb pontja a Haydn zeneszám volt, amit a helybeli vonósnégyes társaság adott elő.

Sokan kérdezhetik: micsoda, itt Tarjában vonósnégyes társaság is létezik?

Ez a kérdés jellemző a mi rendezetlen, fejbeubuján álló társas-életünkre. Azt se tudjuk, minek van.

Igenis, itt Salgótarjában négy hegedű virtuoz már öt év óta ragadja el a műértő publikumot. Hajék Árpád az elsőhegedűs, Pásztly László második hegedűs, Kindl Vince violás, Roschnál Nándor csellós.

Finom művészzel, csodálatos összjátékszálal, öntudatos bátor precizitással kezeli ez a négy zenerajongó a hegedűt.

És érdekes, ha Tarjában hangversenyt akar rendezni valamelyik vigalmi bizottság, ugyancsak törik rajta a fejüket, hogy kit is kérjenek fel szereplésre? És mert itt nem találnak, hát hivatnak Pestről valami hírességet. A nagyságos hírességnek azonban eszeágában sincs lebortorkálni Salgótarjába és így történik meg az a csodálatos eset, hogy valahányszor nagy művész ígérkezik Pestről, ugyanannyiszor bizonyos, hogy a publikum belesz csapva.

A vonósnégyes társaság az igazi művészek szerénységével cseppet sem igyekszik azon, hogy a tarjáni kiállt közvélemény figyelmét magára irányítsa. Csöndes meghunyászkodással játszanak önmaguknak, nem vázajakozva a nyilvánosság nem mindig őszinte elismerésére.

A pásztói társadalom azonban sokkal élelátóbb, semhogy e négy művészt fel nem fedezte volna. És a „Margit-kórház” javára rendezendő hangverseny alkalmával nem mulasztották el, hogy a vonósnégyes társaságot a nagy ügyének meg ne nyerjék.

Bosszantó ironiája a tarjáni műkedvelői vállalkozásnak, hogy Pásztónak kell felismernie a mi tehetségkészségünket.

A műsor egyéb pontjai közül érdeklődést keltett a Menyország című szindarab és a „Mi a haza?” kezdetű melodráma. Óriási elragadtatás mellett játszotta el a budapestről érkezett dr. Serly

Antal, Oslis Leán „Álom” című zeneszámát, dacára, hogy szereplése a műsor utolsó pontja volt, és bizonyos megbocsáthatóan türelmetlen hangulat vett erőt a közönségen. A program éjjelkor ért véget, mely után a tombola-játék vette kezdetét.

A mi vonós-négyesünk pedig ezalatt külön helyiségben éjjeltől egészen reggeli hat óráig játszott a sebbnél-sebb zeneszámokat, a művészetet komolyan értő nagyszámú hallgatóság előtt.

Éjjel után két órákor hangzott fel az első csárdás. Zsufolásig volt tömve a nagy tornaterem, hol a hangverseny is tartott, mely kétségbevonhatatlan bizonyosága annak, hogy Pásztó olyasmit produkált, amit Salgótarján méltán irigyelhet. Brutto bevétel megközelítette a negyezer koronát. Ez a szám maga sebben beszé, mint a legkimerítőbb referáda. Nem is mondunk többet.

HETI HIREK.

Önnepély, Fönt a hegyek között, elhagyott falucskában, Rónán szép önnepély volt f. hó 18-án, vasárnap egy új kereszt felszentelése alkalmából. A kökeresztet Kadlát János ottani földmives emeltette. D. e. 10 órákor Labori szent mise volt a keresztnél és önnepi szent beszéd. A szertartást Vince Alajos helybeli s. lelkes végte Szabó Ábel zagyarónai kántor segítségével. Szent mise alatt Blanár Sándor rónatelepi tanító elénekelt e alkalomra irt egyházi énekét. A lélekemelő önnepély a résztvevőknek sokáig emlékeztetőben fog maradni.

Megállóhely. Mint biztos és megbízható forrásból örömmel értesülünk, a

A Fiu: Miért ugyan? Mért ne beszélhetnék én a szerelemről?

A Lány: Nem!

A Fiu: Utóvégre is itt az ideje. Eleget tartóztattam magamat három héten át. És aztán maga úgy is tudja, hogy én szeretem magát. Mert maga okos leány. Mert maga nem olyan buta leány, hogy egyetlen szemvillanásomból ki ne olvassná, azt a végtelen rasonást amit maga iránt érzek. (Mindézt hidegen, erőltetett lendülettel mondja, mint aki makacsul szembe száll a helyzettel, amiért az, nem a kezére játszik. A lányt a póz kellemetlenül érinti.) Amilyen fagyos és szürke ez az alkonyat épp olyan forró és színes a lelkem. (Pocsolyába lép. A sár nadrágjára fröcsken) Rettenetes. Mért is kell magának ilyen Isten veszte utcákon járnai?

A Lány: Magának nem muszáj, nem kértem rá.

A Fiu: (kiből a lehűtő válaaz minden dacot kihív) Hisz nem úgy értem. Magának ezen az utcán nem kéne gyalogolni. Konflison mehetnének.

A Lány: Ohó!

A Fiu: Azaz gummirádlison. Karcsu, fedett, nesztelen suhanó gummirádlison. Őlt maga már olyanban? Majd hivatok egyet — jó?

A Lány: Ugyan . . .

A Fiu: Ha tudná, micsoda mese is az, ha az ember gummirádlison ül. Fel nem foghatom mért riad vissza ettől az ajánlattól. Tán csak nem fél tőlem?

A Lány: De izléstelen lett egyszerre. Mondja, mi történt magával? Így még soha sem beszéltem velem. Minden kiejtett szava, csupa figyelem, csupa gyöngédség volt, Most mintha kicsérélték volna.

A Fiu: Én csak az vagyok, ami voltam. Ép, hogy közlékenyebb lettem. (Ujra sárba lép) Én mégis hivatok gummirádlisra.

A Lány: Nem!

A Fiu: Pedig be jó volna ha már ott bent a puha párnák fölött ülnénk. Együtt melletted ülnénk. És a gummirádlis himbálna minket. Mi meg élveznők egymás közelségét.

A Lány: Nem!

A Fiu: Ott ülnék maga mellett, mint valami gondolóban mely a felencei lagunát szeli át. Ugy éreznők, mi tha hullámok

ringatnának. És kezem oda érinteném a kezéhez lágyan, észrevétlenül. Aztán valahogy összefogódna az ujjaink is.

A Leány: Hiszi?

A Fiu: A szerelemnek meg vannak a bizonyos helyzetből eredő bevezető formái melyeket elkerülni nem lehet. Ha nem gummirádlison, de pld. konflison hajtánánk, úgy ez egészen más körülmény volna, melyben a vonzalom is más alakban nyerne kezdeményezést. Az ujjak reszkető, finom érintkezése csöndes, poétikus zavartalanságot tételez fel, mit egy jó gummirádlison okvetlen feltalálni. Bronccsalpu kerekék felett a szerelemkezdés megnyilatkozása sokkal darabosabb, mert lármaja elnémitja a gyöngédebb formához való érzékeket. Közönséges, döcögő kocsiiban pedig csakis az illuzió-mentes, józan, átlátszó szerelem nyerhet kifejezést. Ugyanilyen különbséget állapíthatunk meg a személy-, vagy gyorsvonaton kezdődő flirt körül.

A Lány: Azt gondolja, ez engem most érdekkel?

A Fiu: (minden tartozkodás nélkül) Látta, mi már ott ülnének a gummirádlis-

megállólhely kérdése legközelebb mégis kedvező stádiumba jut.

Alapos a kilátás, hogy tavasszal már lesz megállólhelyünk.

Vásár. F. hó 19-én volt nálunk a nagy vásár.

A rosztó dacára nagyon is látogatott volt a vásár. Jó aratása volt a vásári tolvajoknak is, anélkül vásár nincs.

A marhavásáron óriási volt a felhajtás. A marha olcsó, a hus az drága.

Felhajtatott: Szarvasmarha 893. Ló 404. Juh 506. Sertés 620. Eladatott: Ló 29. Szarvasmarha 84. Juh 165. Sertés 78.

Uj üzlet. Látványosságzámba megy Egry Gyuláné hentesüzlete a főutcában a Schneller-féle házban. Csin s tisztaság uralkodik az egész üzletben s a remek husárunk csalogtatják a vevőközönséget.

Gondoskodás a jövőről. Kapás János a Kohn és Herczog nagykereskedő cég kocsisa gondoskodni akart jövőjéről a tekintetben, hogy neha-néha egy kis sörcske neki is jusson.

E célból f. hó 15-én d. u. a mint az állomásról kocsin sört hozott, egy hor-dócskát leemelt a kocsirol s a barak-lór-házon aluli erdőskébe akarta elrejtetni. Azonban Kovács Sándor rendőr észrevette a manipulációt s úgy Kapás Sándort, mint segítő társát, Bodnár Sándort elcsípte.

Időváltás. Gyönyörű szép őszi idő járta egészen a nagyvásárig. Eső ugyan nem volt vásárkor, de csunya hideg szél fújt s kedd reggelre fehér világ volt nálunk, javában havazott.

Baleset. Hochstrasz Irén gyöngyösi lakos portékájával bejött a nagyvásárra.

Hazafelé menet a r. k. templom mellett a rozoga parasztkocsi egyet zökkent s

Hochstrasz Irén leesett a magas ülésről. Bezuzott homlokával vitték dr. Winter Simon orvos lakásába, ki a sebet kimosta és bevarrta.

Változás a közigatásnál. Dr. Baross Pál tb. főszolgabíró Balassagyarmatra lett áthelyezve, helyébe Halmossy Andor szécsényi t. főszolgabíró lett ide megváltva.

„Női élet.” Benne élünk a nőkérdés forradalmában; ez is mint minden forradalom két szélsőség felé hajlik; az egyik: semmit sem a nőnek, a másik, mindent akar a nő számára. A helyes célhoz vezető utat itt is a közélet mutatja.

„Női élet” címmel egy magyar folyóirat van alakulóban; szépirodalmi, társadalmi és művelődési folyóirat, mely egészében a nő körül forog, mely éppen azt a közéletet választja, mely egész hatalmával a nő életébe kapcsolódik, melynek összes munkatársai csak és kizárólag nők lesznek.

Nagy jelentősége van ennek a fővárosi kezdeményezésnek. Az a sok szellemi életet élő, iró tehetségekkel bíró nő, kik szétszórva, ismeretlenül és kiforratlanul élnek az országban, kiket visszalöknek az irodalmi érvényesülés fórumáról, most bizonyára könnyebben fog szóhoz jutni és a nyilvánosság hatásai alatt kifejlődni.

Az új folyóiratot, a „Női élet”-et Alba Névis fogja szerkeszteni, ki szépirodalmi munkáival értékes nevet szerzett magának; köréje csoportosulnak a magyar írónők legjobbjai. Női élet a folyóirat címe; nők fogják írni minden sorát, női tehetségeket akar felkarolni, a nő akárhoz közelebb vinni a nő újabbkori ideáljához. A magyar nőknél mulik, hogy nemük előharcosait és szellemi kiváltságosait bátor vállalkozásukban sikerhez segítsék; mert ez

a siker fogja igazolni az egész nem magasabbra is való hivatottságát.

Az új heti folyóirat előfizetési díja egy évre 20 koronna lesz, melyet azonban negyedévenként is lehet fizetni. Az előfizetési díjak lefizethetők címre is e lap szerkesztőségében.

Bartáné Szucsich Mariska.

Járvány. A vörheny járvány lassan bár, de mégis fogyófélben van. A bányatársulati és üveggyári népiskolákban már rendes tanítás folyik. A polgári fiú és leányiskolákban f. hó 19-én kezdődtek a beiratások s javító vizsgálatok és nemskára megnyílik és acélgári és izraelita népiskola is.

Az állam a fogyasztási szövetkezetekért. Az 1909. évi költségvetésben a földművelésügyi miniszter újból 200,000 koronával emelte a fogyasztási szövetkezetek állami támogatására szolgáló dotációt. Az 1909. évi költségvetésben ez a tétel még csak 80,000 koronával szerepelt, az 1909. évi költségvetésben pedig már 694,000 koronával van beállítva. Kereskedelmi és ipari célokra tehát a gazdasági tevékenység eme két kiválóan fontos ágazatának fejlesztésére összesen csak hat millió korona van előirányozva és minő elenyészően jelentéktelenek ezekkel szemben a fogyasztási szövetkezetek, melyeknek támogatására a földművelési miniszter mégis 700,000 koronát szán. De van a dolognak más oldala is. A fogyasztási szövetkezetek, melyek közöttben is rendkívül jelentékeny állami kedvezményeket élveznek, minden tekintetben előnyösebb helyzetben levő versenyfelei a kereskedőknek, — mi jogon ad mégis az állam a kereskedők adójának a terhére is segítyeket ezeknek a szövetkezeteknek, melyek adót alig fizetnek, a bélyegilletékektől mentesek és könnyen hozzájutnak a dohányelárusítási és italmérési engedélyekhez. Mindennek meg van a határa és a fogyasztási szövetkezetek dédelgetése már elérte a véghatárt. A kereskedők érdekviseleteiknek tehát a legerősebben fel kell szólalni a kérdéses tétel emelése ellen; ha nem teszik — gyávák.

Kérclem. Azon tisztelt gazdákat, kiknek az ideai vétésnél alkalmuk volt az időkülömböséget az impregnált és a nem impregnált takarmány-répagam kelése között megfigyelni, felkérjük, sziveskedjenek ez iránti tapasztalataikat, akárhonnan szereztek is be a nem impregnált répagagot, közvetlenül Mauthner Ödön magkereskedésével Budapest, Rottembfter utca 33. közölni. Miután az ideai pontos megfigyelésekre a Mauthner cégnek ugy a tiszta igazság, mint a közérdek szempontjából szüksége van, nagyon kéri, előzetes köszönetének hálás kifejezése levelezőapon is vele tudatni.

A vasplacról. Az üzletmenetben nincs semmi változás, illetőleg a teljes üzlettelenség tovább tart. Ennek dacára — vagy talán éppen ezért — a vasművek

son bent a hímáló párnák fölött s olykor egy egy véletlen zökketésnél akaratlanul is egymáshoz ütközünk.

A Lány: Kérem hagyja abba és különben sem hallgatok magára.

A Fiu: (jósát is) Érintkezne a térdünk is, mert odavonnam lassan a magáéhoz. És maga eleinte úgy tenne, mintha észre se venné. De azután óvatos biztatással beleküldené ebbe a mámoros, édes játékba az izmait is.

A Leány: Utoljára figyelmeztetem, vessen véget ennek az ostoba beszédnek.

A Fiu: (cinikusan) Most mondja, mikor már ugy is itthon vagyunk? És ezalatt én a gummirádlison egyre közelebb kerülnek maga mellé, míg egy önfeléd pillanatban oda tapadna szám a maga ajakára. És maga elpirulna, maga dühösködnék, de gyávának és ostobának nevezne el, ha meg nem csokolfam volna. Esküszöm, hogy annak nevezne el.

A Lány?

A Fiu: Most már különben se lehetne folytatnom, mert már biza ért. Hát szálljunk ki szépen a gummirádlisból. (Végig nézi

a nadrágját.) Csupa sár vagyok!

A Lány: Ugy kell magának, mért olyan gyámoltalan.

A Fiu: Hogy értsem ezt?

A Lány: Hát, csak gondolkozzék rajta. És most Isten áldja meg.

A Fiu: (miután egyedül marad.) Na megint felsülttem. Lecsogtam olyanra, a püről nem is kellett volna, lacsogtam olyankor, amikor egyszerűen csak kocsit kellett volna kiáltanom. Hát ez pech!

Havazik Tarjánbar.

Hulldogál a hó az Égből,

Sepernek is most e végből.

Azaz, hogy csak sepernének:

Utcaseprők ifjak, vének —

Az utca csak így van rendben,

De nálunk ez ismeretlen.

D.

sugalmazott jelentései javulásról beszélnek, így vélvén a vételkedvet némileg fölszítáhatnt. De mert a legtöbb vasat fogyasztó iparvállalatnak — a waggon és hajógyárak kivételével — alig van munkája és a vaskereskedések forgalma is csekély, nincs igazi szükséglet s így az ilyen animálást célzó híreszteléseknek nincs semmi fogantatja. A rudvas és kereskedelmi lemezek forgalma mégis alig lesz kisebb a múlt évinnél, mert ezekből a cikkek közül igen sok tavalyi megrendelés csak az idén, sőt a folyó év második felében került leszállításra és a gyárak vontatott szállítási módja arra készítette a kereskedőket és fogyasztókat, hogy készleteket halmozzanak fel. A fehér bádóg fogyasztása sem éppen túlságosan gyöngé, mert ennek az árunak alkalmazási köre folyton növekszik. Roszszul állanak azonban a drotszögverők, a melyeknek forgalma jóval mögötte marad a múlt évnek és amelyek már közel egy éve nagyon gyengén kapják a megrendeléseket. E miatt a gyárakban a készletek nagyon felhalmozódnak, amin úgy akarnak segíteni, hogy a vasnagykereskedőket szeretnék arra szorítani, hogy nagyobb mennyiségeket vegyenek raktárra, Erre a nagykereskedő cégek azonban kevés hajlandóságot mutatnak már csak azért is, mert az ő még néhány héttel ezelőtt nagyon elénk raktári üzletük is megcsappant.

Az újfajta árverési hirdetések. Sűrűn közli már a hivatalos lap azokat az árverési hirdetményeket, melyekre a végrehajtási novelle vonatkozó határozmény értelmében az árverést szenvedő neve nincs kitéve. Valóságos torzszőlőttei ezek a hirdetések az irásztal mellett okoskodó, az élet követelményeivel nem számoló jogászi

bölcsességnek. A sok közt kiragadunk egy példát: Hirdeti a végrehajtó, hogy a Budapesti takarékpénztár javára 4460 kor, követelés erejéig alperesektől lefoglalt csikók, lovak, szekerek, takarmány stb. Daróc közsgében alpereseknél október 22 megtartandó kirói árverésen elfognak adatni. A hirdetmény felhívja azokat, akik a vételárból való elsőbbségi jogigényt formálnak, hogy ezt a végrehajtónak jelentsék be. Már most a jogigénylők, ha a vidéken laknak nem tudják, hogy kik ellen vezetnek árverést, az árverelni szándékozók nem tudják, hogy a község melyik házában tartatik meg az árverés, szóval olvasnak egy árverési hirdetményt amelynek az árverést szenvedőknek nevei kiütetése nélkül semmi értelme és kár a pénzért amibe a közzététel kerül. — Ha ez sem bolondgomba, akkor nincs bolondgomba a világon.

970. sz.—1908. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.-k 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti V. ker. kir. járásbíróságnak 1908. évi Sp. XVI. 704/3 számú végzése következtében Dr. Polatsek Ármin ügyvéd által képviselt Zwack J. és tsa. javára 363 kor. 09 fill. s jár. erejéig 1908. augusztus hó 5-én foganatosított biztosítási végrehajtás utján le- és felúlfoglalt 3660 koronára becsült következő ingóságok u. m. vegyes bolti árucikkek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíróság 1908. évi V. 602—2. sz. végzése folytán 139 kor. 59 fill. hátralékos 1907.

évi szeptember hó 5 napjától járó 5 % kamatai, erejéig Kisterenyén, alperesnek a főutcán levő üzletében leendő megtartására 1908. évi október hó 22-ik napjának délutáni 4 órája határidőből kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felúlfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Salgótarján, 1908. évi szeptember hó 25 napján.

Krudy Dezső, kir. bír. végrehajtó.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy vevőimnek kényelmére a főutcán a Schneller József féle házban (közvetlen a városház mellett)

fiók hentes üzletet

f. hó 15-től kezdve megnyitottam.

Igyekezni fogok ott is a t. vevőimnek minden tekintetben a legjobb áruval szolgálni a legutányosabb árak mellett.

Tisztelettel

Grodovszky Cecilia

Egry Gyuláné.

Meller L. Egyed

Budapest, IX., Lónyai-utca 7. sz.

Telefon-Interurban 46—31.

Telefon-Interurban 46—31.

Mielőtt személy-, jelzáló- vagy építési

kölcsön

íránt intézkednék, kérjen díjtalanul prospektust.

SINGER-NYOMDA

elvállal mindennemű könyvnyomdai munkákat a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig, Könyvnyomda és papíráruház Népbank-épület.